

administration (se herom den under B omtalte *folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg vedrørende visse naturforekomster*).

Ifølge § 2 kan ministeren for offentlige arbejder lade foretage *undersøgelser* af omfanget og beliggenheden af de forekomster i jorden og på søterritoriet, der er omfattet af loven.

Bestemmelsen må ses på baggrund af den usikkerhed, der hersker over for spørgsmålet om størrelsen og karakteren af de forhåndenværende råstofressourcer.

Ifølge § 3 nedsætter ministeren for offentlige arbejder et råd (*råstofrådet*), der rådgiver ministeren om forhold, der er af betydning for lovens administration. Det påhviler tillige rådet at følge de i § 2 nævnte undersøgelser.

Kapitel 2 omhandler *forekomster i jorden* (§§ 4-8).

Det fastslås i § 4, stk. 1, som *hovedprincip*, at forekomster i jorden *kun* kan udnyttes *efter tilladelse* fra ministeren for offentlige arbejder. Denne kan ifølge stk. 2 bemyndige *amtsrådet* til at meddele tilladelser efter nærmere regler. Bestemmelsen indeholder påbud om *offentliggørelse* af ansøgningerne og om *klagemuligheder*.

Ifølge § 6 gælder ansøgning om tilladelse efter § 4 også som *ansøgning*, der *efter anden lovgivning* er nødvendig for en påtænkt råstofindvinding.

Ifølge § 7 skal en tilladelse efter § 4 angive *udnyttelsesrettens omfang*, herunder særligt hvilke råstoffer der må udnyttes, og hvilket geografisk område tilladelsen angår.

Stk. 2. Tilladelsen gives for *indtil 10 år ad gangen* og kan bl. a. betinges af, at:

- 1) indvindingen sker efter en godkendt plan,
- 2) der stilles fornøden sikkerhed for opfyldelsen af eventuelle betingelser om retablering af det areal, hvorpå råstofindvindingen har fundet sted, og
- 3) der afgives indberetning om bl. a. art og mængde af de forekomster, der indvindes.

Under behandlingen i folketinget indsattes (som § 7, stk. 3) en bestemmelse, hvorefter tilladelse *i særlige tilfælde* kan meddeles for en længere periode end de nævnte 10 år.